

F 1.530

1

1931

დ. ი. სეზიაშვილი

ნ ა ბ ი ჯ ი მეცნიერებათა

პიესა 2-მოქმედებათ

საქართველოს ებრაელების თანა-
მედროვე ცხოვრებიდან

ქუთაისი

ქალაქის საბჭოს სტამბა

1931

მოქმედნი პირნი:

1. შალომა — ლარიში ებრაელი.
2. მალქა — ცოლი.
3. სიმონ — შვილი.
4. ხარა — ქალიშვილი.
5. ხახამი.
6. ექიმი.
7. ხაშა — ტრიკოტაჟის ქარხნის გამგე.
8. კომენდატი — ამავე ქარხნის.
9. შიშა — ამავე ქარხნის უფროსი მუშა.
10. დათიკო — კომკავშირელი.
11. მუშები — ამავე ქარხნის.

მოქმედება მიმდინარეობს ქალაქად ლარიში ებრაელის ოთახში. ოთახში დგას ტახტი, დანჯრეული მაგიდა. შალომა წევს ტახტზე და კენესის. მალქა მაგიდასთან ზის და რაღაცას კერავს, ხარა მამასთან არის ბუხს უფერიებს.

გამოსვლა პირველი

ხ ა რ ა: დედა რა ექნა თქვი?

მ ა ლ ქ ა: (მწუხარებით) ადექი შვილო წადი რაბი მომიყვანე, მამაშენს მონახთომი შეულოცოს. (შალომა კენესას განაგრძობს).

ხ ა რ ა: კარგი დაუძახებ რაბის. მაგრამ ნეტავ არ ვინ არ არის ისეთი, რომ ამ გაქიფრებიდან გამოგვიყვანოს?

მ ა ლ ქ ა: ვინ შვილო. ვინ არის ისეთი, ვინ დაგვენხმარება გარდა ღმერთისა.

შალომა: მალქა, სიმონი სად არის წასული?

F 1.530
1

გამოსვლა
მ. 564

- მ ე ლ ქ ა: ზევით რიჩინაშვილისას.
- ს ა რ ა: რატომ დედა, რა უნდა იქ?
- მ ა ლ ქ ა: გუშინ უთქვამს მოდი ხვალ რაღაც საჭმელს და გასარგებლებ შენც რაიმესო.
- ს ა რ ი: აბა მოიტანს რაიმეს?
- მ ა ლ ქ ა: უთუოდ მოიტანს აბა რას იზამს. (შემოდის სიმონი).
- ს ა რ ა: სიმონ მოხვედი? რა იშოვე?
- ს ი მ ო ნ: (დაჯავრიანებული) თაფი დამანებე სარა, ნუ მელაპარაკები!
- მ ა ლ ქ ა: რა იყო სიმონ, რათა ხარ კუდ გუნებაზე. დაგატყვილა რიჩინაშვილებმა თუ?
- ს ი მ ო ნ: მდიდარი ხალხი დედა-ჩემო, ლარიბ კაცს დაგლებმარებიან და გასარგებლებს რაიმეს კი არა თვალში დასანახავათაც ვეზარებით.
- ს ა რ ა: მართალია დედა-ჩემო, ლარიბს გაგიკარებს მდიდარი?
- მ ა ლ ქ ა: (დალონებით) მანაც დაგატყვილა?
- ს ი მ ო ნ: (შორიდებით) დედა არის რაში, რომ ეჭამო? (გულის წუხილი ემჩნევა სიმონს და მიწობა მიმასთან).
- შ ა ლ ო მ ა: (კენესით) რა იყო შეილო სიმონ, გშია? (სარა სიმონის თავთან სდგას).
- მ ა ლ ქ ა: (ყვირილით) რა იყო შეილო სიმონ, რა იყო.
- ს ი მ ო ნ: (შეწუხებით წამოდგება) არაფერი დედა, ნუ გეშინიათ!
- ს ა რ ა: (ამოხენეშით) სანამდის ვიქნებით დედა ასეთ გაჭივრებაში, ვითომ ჩვენსკენ აღარ მოიხედოს ღმერთმა?
- მ ა ლ ქ ა: მოიტყა შეილო, ღმერთი მოწყალეა, ნუ ცოდებს მას. მან როგორც გაგვაჩინა ისე დაგვარჩენს.

- ს ა რ ა: (დგება) დაუძახე რაბის დედა (შიდის).
- ს ი მ ო ნ: დედა გაიგე. მეტის მოთმენა აღარ შემიძლია შივალ ლარებკომში და ვითხოვ მომაწყონ რაიმე სამუშაოზე.
- მ ა ლ ქ ა: (გაკვირვებით?) სამუშაოზე და მერე შაბათს იმუშავენ შეილო?
- ს ი მ ო ნ: არა დედა, შაბათს არ მუშაობს ლარებკომის ზოგიერთი ქარხნები.
- მ ა ლ ქ ა: განა, შეილო, შაბათს არ მუშაობენ?
- ს ი მ ო ნ: დიახ დედა არ მუშაობენ. (შემოდის სარა და მიშა).
- მ ი შ ა: (ყველას) საღამო მშვიდობისა:
- მ ა ლ ქ ა: (თავისთვის) შემოვიდა ქრისტიანი (მიშას) მშვიდობა არ მოგეშალა ბატონო.
- მ ი შ ა: (შალომას) შალომ რითა ხარ ავად?
- შალომა: (კენესით) რალაც მჩხვლიტავს, მთლად გვერდებში მესობა ნემსებივით, რალაც ჭველა არის თუ უბედურება არის, დანწყველოს ღმერთმა.
- მ ი შ ა: (სარას) ექიმი გყავდათ მამასთან?
- ს ა რ ა: ექიმი არა. და რაბი მოვა ეხლავე იმასთან ვიყავი ეხლა სახლში.
- მ ა ლ ქ ა: რა იქნა შეილო რაბი ამდენხანს?
- ს ა რ ა: რაბი. რაბი დედა, შეძლებულის შეილი მოკვდა და იქ წავიდა. ჯერ მისთვის ხეირი იქნება.
- ს ი მ ო ნ: მერე შენ ხომ წამოსვლა უთხარი რა ვითხრა?
- ს ა რ ა: წადი და მოვალ მერეო.
- ს ი მ ო ნ: (ღელვით) აი დედა დაენდევ ხახამს, იგი ფულიანი კაცის სახლში გაიქცა, და თორაში კი რა უწერიათ. დაეხმარე ლარიბსა და გაქივრებულს.

მ ი შ ა: ნუ ღელავ სიმონ. ერთხელ და სამუდამოთ გაიგე, რომ ხახმები, ეს ფულის ტრიკოტაჟები არიან და მდიდარი ხალხის დამცველები კი.

ს ა რ ა: (ხელი მიშასაკენ) დედა აი ეს ვაგი კი ლარებკომთან არსებულ ტრიკოტაჟი ქარხნის უფროსი მუშაა, ებრაელია.

მ ა ლ ქ ა: (გაკვირვებით) ისრაელი?

მ ი შ ა: ისრაელი, დიახ ისრაელი პირი წარმოებისაკენ მივამოვრე—ჩამოვლორდი არშინს და ხახმებს, სანამ ეს არშინი ხელთ მქონდა რელიგიის ბრკყალებში ვიყავი მოწყვდებული მაღამდის მეც, გაქვივრებაში ვიწყოფებოდი, მაგრამ დღეს აი, შენხედე როგორ პირობებში მიხდება ცხოვრება.

მ ი ლ ქ ა: სარა, შენ-სიდან იცნობ მაგ ვნეს?

ს ა რ ა: მაგ დედა-ჩემო როგორც ქარხნის მუშა და ლარებკომის წევრი, მას უთხარი ჩვენი პირობები და მითხრა მას მოგეწყობ ლარებკომის წარმოებებში საღმეო.

მ ა ლ ქ ა: ქარხანაში სამუშაოზე!

მ ი შ ა: დიახ ქარხანაში. სამუშაოზე, საიდანაც შეგიძლია თავი დააღწიოთ გაქვივრებას და თქვენი წვლილიც შეიტანოთ დღეს საერთო საქმეში (შალომა კენესას განავრძობს).

ს ა რ ა: (მივა მაშასთან) აბა დედა დაენდევინ ხახმებს... მაშა კი უფრო სწუხს რაბი კი არსად არ სჩანს.

ხახამი: შემოდის კარებში. კარებს ხელს მიაღებს და ხელს კოცნის შალომ ალფხემ ისრაელებო.

შალომა: (კენესით) ალფხემ შალომ რაბი. (ხახამი) გაიხედავს მარცხენა გვერდით და შეხედავს მიშას).

- ხახამი:** (გაკვირვებით) ამ წყეულს რა უნდა აქ!
- მ ი შ ა:** (აღელვებით) რატომ, რატომ რა შინდა მიტომ, რომ მე დავტოვე რელიგია და შაბათი. პირი წარმოებისაკენ ვქენი. აი იმასაც მალე ენახავ, რომ ეძებდნე სამუშაოს. მაგრამ შენი უბედურება ის არის რომ ხახმებს სამუშაოს არ აძლევენ.
- ხახამი:** არა ვადა არა თუ ღმერთთან ჯამათის თავი მიცოცხლა მიდღემჩიაც არა.
- მ ი შ ა:** (დაცინვით) ჯამათის თავი, იცოდნე, რომ ჯამათიც შეიგნებს და თქვენისთანა მუქთა ხორა ხალხს უკუ აგდებს.
- ხახამი:** (გაბრაზებული) რას შემომჩინდა ეს სატანა. (მალქაე) ვინ არის ავადმყოფი?
- სიმონი:** (სიცილით) თქვენს მოლოდინში რაბი, მეც ავთ გაეხდი ღმერთმანი.
- ხახამი:** რაქენა შეილო ხომ ხედავ დღეს რა დრო დაგვიდგა. პურის ფული ქირს და მას შოვნა უნდა, უნდა ვიშოვო.
- მ ი შ ა:** (დაცინვით) პურის ფულს ღმერთი გამოგიგზავნიდა, უნდა გეცლიათ (სიმონს გული ემჩნევოდა და მიწვება მამასთან).
- მ ა ლ ქ ა:** სიმონ შეილო რა დაგემართა. (ყველანი მივა ტახტთან).
- ხახამი:** ნუ გეშინიათ, შეილო, ღმერთი მოწყალეა არა გიშავთ რა.
- მ ი შ ა:** აღელვებით მეტა რა უნდა გაუჭირდეს, კაცი მშიერი კვდება უყუროს ღმერთს და ჩამოუყრის რაიმეს (ხენეშით) ოხ... როდის მოგიღებენ ბოლოს თქვენისთანა არამშადებს (შიშა მიდის).

- ხახამი:** (თაფისთვის) გასაკვირია ღმერთმანი რამ მოიყვანა ეს სატახა აქ, ან დაკერა ცოდომ შემომიყვანა.
- მალქა:** რაბი არ ულოცავ? (ხახამი თორავს იღებს ხელში).
- ხინამი:** კი შეილო. (მივა შალომასთან თავზე ხელს ადებს და ლოცულობს).
- ხარა:** (დედას) ეხლა დედა მითხარი, ლოცვა მამას მოარჩენს?
- მალქა:** რა ვიცი შეილო წინანდელი ხალხისგან გაგონილი მაქვს მონახთომზე ლოცვა კარგიაო და, ალბათ კარგი იქნება.
- ხარა:** (ხვნეშით). ეხ დედა-ჩემო როგორ გვატყულებს ჩვენი უსწავლელობა.
- ხახამი:** მე წავალ ეხლა შეილო, კიდევ არ შემოვიდეს ის უწმინდური და არ აგინოს ღმერთსა და კაცს. (მიდის).
- შალომა:** (კენესით). შეილო სარა ადექი მომიტანე ტყლაბი და თუთუნი, შემომადევი გვერდში იქნებ მიშველოს.
- ხარა:** ე. ე. დედა-ჩემო მოარჩინა რაბჩუელის ცაფა მკითხავზედაც არ დამაძახებინე.
- მალქა:** რა ვქნა შეილო მკითხავის მისაცემი ფული არ მაქვს და რა წყალს მივსცე თავი არ ვიცი. (დგება სარა და მალქა და შალომას უხვევს გვერდს).
- შალომა:** (კენესით). ვაიმე ქალო, უფრო დამწვა გვერდი, ვაიმე, .. (შემოდის მიშა და მოაქვს პური).
- მიშა:** (მორიდებით) უკაცრავათ დედობილო ა... ეს პური აქამე სიმონს არ გეწყინოს.

- მ ა ლ ქ ა : (პურს აბრამეცს) მადლობთ, რათ იხარჯე-
ბოდით.
- მ ი შ ა : არასფერი, რა დახარჯვა არის.
- მ ა ლ ქ ა : (სიმონს.) ა, სიმონ შეიღო ქამე პური.
- ს ი მ ო ნ : (თავს წამოწევს). პური! სად იყო პური?
- მ ა ლ ქ ა : აგერ მოიტანა, სარას შეგობარმა მიშამ,
რომელიც შენ სამუშაოზე მოწყობას გეპირ-
დება, ადექი.
- ს ი მ ო ნ : ხო, კარგი დედა. (წამოდგება და ხურს
სქამს.
- მ ი შ ა : (პაუზის შემდეგ). როგორ ხარ ეხლა სი-
მონ გირჩევნია.
- ს ი მ ო ნ : კი როგორ არ მირჩევნია. (დედას.) აი,
დედა ჩემო უყუროთ მოგვეცემს ღმერთი
მოვიცადოთ.
- ს ა რ ა : დედი სჯობია ეხლავე პირი ეიბრუნოთ
შრომისაკენ, მშენებლობისაკენ (შალომა
სწუხს).
- მ ი შ ა : წადი სარა მამაშენს ექიმი მოუყვანე თო-
რემ, ეტყობა გაურთულდა ავადმყოფობა,
ფულზედ ნუ გერიდებათ მე მივეცემ და
მერე სიმონი გადამიხდის.
- ს ა რ ა : წავალ დედა ექიმთან, ის ამ სახლის ზემო
სართულში ცხოვრობს. (მიდის).
- მ ი შ ა : მალქა თუ თქვენი ნება იქნება ლარებკომს
სარასაც მოვაწყობინებ სამუშაოთ ქარხა-
ნაში, რომ მით თავი დაახწიოთ თქვენს
გაჭივრებას.
- ს ი მ ო ნ : დედა-ჩემო მიშა შეგნებული მუშა არის და
შეგნებულად უდგება საკითხს ჩვენ რო-
გორც გაჭივრებული ევბრალეებით და გვე-
ხმარება კიდევ.

- მ ი შ ა :** კარგი იქნება მალეა მაგით გაქივრებასაც
თავს დაახწევთ და კიდევ დადგებით დღე-
ვანდელ სოც-მშენებლობის სადარაჯოზე.
- მ ა ლ ქ ა :** ამით მერე გაქივრებას მართლა დავახწევთ
თავს?
- ს ი მ ო ნ ი :** დედა მოდი ერთხელ და სამუდამოთ გა-
მოვიდეთ ჩვენც ცხოვრების ასპარეზზე,
გავეცნოთ რა არის ცხოვრება, მოვცილ-
დეთ რელიგიას. და გადავიდეთ შრომისა-
კენ მივილოთ პირი მშენებლობისაკენ (შე-
ნოდის სარა და ექიმი).
- ე ქ ი მ ი :** (ყველას.) გამარჯობათ. (სარას) ვინ არის
ავადმყოფი?
- ს ა რ ა :** (მამისაკენ.) აი, ის არის ბატონო ექიმო
ავად. (სიმონი და მიშა კუთხეში ლაპარა-
კობენ).
- ე ქ ი მ ი :** (შალომას) რა გტკივთ?
- შ ა ლ ო მ ა :** (მწუხარე ხმით). ბატონო ექიმო გვერდებ-
ში ქვალა დამეცა და ნემსებივით ძესობა,
მომკლა კაკალი კაცი. ვერასფელმან მო-
მარჩინა.
- ე ქ ი მ ი :** არა ვიშავთ, ნუ გეშინიათ, სულ უბრალო
ავადმყოფობაა. (სარა) ექიმი გყავდათ
ვინმე?
- მ ა ლ ქ ა :** არავენ ბატონო, ღმერთზედა და რაბის
შენალოცზე ვიყავით შინდობილი.
- ე ქ ი მ ი :** (ხსნის პატარა ჩემოდანს, იღებს წამლებს
და უზელს გვერდს).
- შ ა ლ ო მ ა :** ოო.. დედა მეშველა პატარა. მეშველა
შენ გიშველოს ღმერთმა ბატონო ექიმო.

ექიმი: (მალქას). თქვენ კიდევ ვერ შეგიგნიათ ხახამსა და მკითხავს უფრო ენდობით ვინემ ექიმებს. (წერავს რეცეპტს). აი, ეს წამალი გამოიკტანეთ და თუ კიდევ განუმეორროს ავადმყოფობამ ამით დაუხილეთ გვერდი.

მალქა: კარგი მადლობთ ბატონო ექიმო.

F-1.530
|
1

ექიმი: ისიც იცოდეთ, რომ დღეს წამალი და ექიმი ლარიბებებისათვის უფასოთ არის და... მომართეთ ხოლმე ავადმყოფობისათვის ექიმებს. სანამდის ავადმყოფობა გართულებოდეს.

მალქა: კარგი ჩემო ბატონო მადლობთ.

შალომა: (თავს წამოწევს.) გიშველა ღმერთმა ექიმო, შენ მე მიშველე. (ექიმი მიდის).

სარა: (მიყვება კარებამდე). მადლობა ბატონო.

სიმონი: დედა წავალ მე აფთიაქში წამალზე.

მალქა: კი მაგრამ ფული შეილო?

მითა: აი ფული და შემდეგ მომეცით. (აძლევს).

სიმონი: მაშ დედა მიედივარ მე წამალზე. (მიდის).

სარა: არ დაგახწიოთ თავი დედა ამ გაჭივრებას. უყუროთ ღმერთსა და ერს და იმ ხალხს, რომლებიც მდიდრები არიან. (გაისმის გუდოკის ყვირილის ხმა).

მითა: მალქა ე... გესმის გაისმის ხმა გუდოკის უკვე საჩუშაოს დრო არის. ეხლა რა კარგია დაზგებთან მუშაობა, გამოუშვებთ თუ არა შეილებს?

მალქა: მერე ჯამაათს რა უთხრა.

შალომა: (შეწუხებით) ხედავ ქალო კვდებით გაჭივრებაში ვართ.

- ს ა რ ა: დედა წავალ მეც ქარხანაში?
- შალომა: მომეცი ქალო ტანსაცმელი აფუგები გავალ გარეთ.
- მ ა ლ ქ ა: მე როგორ ვქნა შეილებო, როგორც გინდათ.
- ს ა რ ა: დედა გადაედგამთ ნაბიჯს და დე ჩვენც პირი მშენებლობისაკენ.
- მ ი შ ა: (მალქას). სიმონი რომ მოვიდეს გამოუშვი სატრიკოტაჟო ქარხანაში.
- ს ა რ ა: დედა, მამა, და თქვენც ხალხნო ჩვენც ებრაელებმაც, განურჩევლად სქესია პირი მშენებლობისაკენ.
- მ ი შ ა: ხალხნო, ჩვენს სინამდვილეშიაც არის დამკერელობა, და სოც-შეჯიბრი.
- ს ა რ ა: მიშა წავიდეთ უკვე დაიწყება მუშაობა.
- მ ი შ ა: მაშ წავიდეთ სარა. (მიდიან ორივენი).
- მ ა ლ ქ ა: (ჩაფიქრების შემდეგ) წავიდენ იმუშავონ აღარც ღმერთმა მოუტანა არაფერი წავიდენ.
- შალომა: მალქა აი შემხედვე როგორ მოვრჩი აღარ მტკავა გვერდები (დგება უხარია) მოვრჩი მოვრჩი...

ფ ა რ დ ა.

მოქმედება მეორე.

სცენა წარმოადგენს ქარხნის დერეფანს მარჯვნივ გამგის კაბინეტია, კედლებზე ბელადების ლენინისა და სტალინის სურათები, პლაკატები და ლოზუნგები—წითელი და შავი დაფა. ფარდის ახლოს დროს დერეფანში კომენდატია გამოსვლა პირველი.

კომენდატი: დადის (გამგის კაბინეტიდან გაისმის ზარის რეკვა კომენდატი მიდის გამგის კაბინეტში დერეფანში გაისმის დაზგების მუშაობის ხმები. მარცხენა მხრიდან გამოდის სიმონი).

სიმონი: (თავისთვის) როგორი კარგია დაზგებთან მუშაობა, ამხანაგებთან. (იყურება კედლებზე აი წარწერებიც: სოც-შეჯიბრი დამკვრელობა. (გამოდის კომენდატი).

კომენდატი: თქვენ ვის უყურებთ ამხანაგო აქ?

ს ი მ ო ნ: უფროს მუშას, მიშას, არ შეიძლება დაუძახოთ?

კომენდატი: სამუშაოდან გამოსვლა მუშაობის დროს არ შეიძლება დაიცადეთ ცოტა ხანში საბაში იქნება და ნახავთ.) პაუზის შემდეგ გაისმის გუდოკის ხმაც)

სიმონი: ეს არის საბაშის გუდოკი?

კომენდატი: დიახ, ეს არის. (მუშები გამოდიან ნაწილი მუშებისა პურს) სკამს და ნაწილი მიდის გამგის კაბინეტში მიშას შეხედავს სიმონი და მივა ახლოს (სარა და მიშა ერთად არის)

მ ი შ ა: სიმონ მოხვედრი?

ს ი მ ო ნ: დიახ, მოვედი.

ხ ა რ ა: სიმონ აი ესენი ყველანი ებრაელები არი-
ან და გამგეც ებრაელი ქალია.

მ ი შ ა: სიმონ სარა მატალკაზე მუშაობს და შენ
კი ჩულქის საქსოვ დაზვასთან გამუშავებ.

ს ი მ ო ნ: ძალიან კარგი (მიშა) ლარებკომიდან მო-
მართვია არ უნდა?

მ ი შ ა: კი სიმონ მე გამოვალ ეხლავე მუშაობის
დამთავრების შემდეგ. (გაისმის გუდოკის
ხმა). (კომენდანტს) ეს აქ იყოს ჩემს გა-
მოსვლამდის (ყველანი ჩადიან სამუშაოდ
დერეფანში გაისმის დაზვების მუშაობის
ხმები. გამგის კაბინეტიდან ისმის ხარის
ხმა კომენდატი მიდის გამგის კაბინეტში).
სიმონ თავისთვის. (გადახედავს მუშებს)
რა კარგია ამდენ ხალხში. მუშაობა კაცს
დარდებს გაგიქარვებს (სცენა ბნელდება).
მარცხენა მხარეში მოხჩანს ეკრანზე დი-
ნამო. (სიმონი აჩერდება მას.

ს ი მ ო ნ: ოხ რა კარგია ეს დინამო (ვაბრაზებით)
ოხ... ხახმებო მატყუარებო დღეს ჩვენი
ძმები ნაწილი დაზვებთან თქვენზეგან გან-
თავისუფლებული. და ნაწილი კი მიჯა-
ქველი არშინხედ მომწყვდეულია რელი-
გიის ბრწყალებში. როდის გამოვიდეს ყვე-
ლა ლარიბი ებრაელობა შრომის ასპა-
რებსზე.

დათიკო: (შემოდის, მივა ფანჯრებთან და გადახუ-
დავს მუშებს გადასძახებს) ივუშავეთ იმუ-
შავეთ აეხინაგებო, მოვსცილდით ძველ
დროს, არშინს, რელიგიას და მათ მსა-
ხურებს დღეს შრომის დროა. განურჩევ-

ლად ეროვნებისა და სქესისა, თავისუფლად შეგვიძლია ყველას შრომა. ვიბრძოლოდ ამხანიჭებო ყველამ საწარმოთ-სათუ-ინანსო გეგმის შესრულებისათვის დაბა-ზული გეგმები დავიყვანოთ ყველამ დაზ-გამდე (სცენა ნათლდება).

დათიკო: (გაკვირვებით) სიმონ! შენ ხალხში როგორ?

ს ი მ ო ნ: დათიკო დიან მე სიმონ ახლად გამოსული შრომის ფრონტზე მსურს თავი დავახვიო გაქივრებას და მოველ ქარხანაში სამუშეო-რად.

დათიკო: ნუ გეშინია სიმონ, დღეს შრომის დროშაა აფრიალებული და მის ქვეშ განურჩევლად ეროვნებისა ყველა მშრომელებია დარაზ-მული (ხელს უთითებს დაზგებისაკენ). ბე-დავ სიმონ აი მთავარი მშრომელ ებრაე-ლების მიხშივაც.

ს ი მ ო ნ: დათიკო ჩემი დაც მანდ არის სარა და მატალკაზე მუშობს.

დათიკო: ძალიან კარგი კარგი იმ მხრითაც რომ კიდევ კარგ დროს შეგიგნიათ და ჩამოცილები-ხართ მჩაგვრელთა კლასს. (შემოდის კომე-ნდატი)

სიმონი: დათიკო; ქარხნის გამგეს იცნობ?

დათიკო: როგორ არა, ქარხნის გამგეთ ებრაელი ქალია წამოყენებული და ის მუშობს.

ს ი მ ო ნ: (კომენდატს). არ შეიძლება ვნახოთ გამგე?

კომენდატი: მიბრძანდით გამგის კაბინეტში (მიდის გამგის კაბინეტში). დათიკო და სიმონი (გადის მიშამო:)

მ ი შ ა: (კომენდატს). რა იქნა ის ვაჟი. ისად წაეი-და).

კომენდანტი: ეგერ გამგის ვაბინეტში შევიდა ორნი
მ ი შ ა: მეორე ვინ იყო?

კომენდანტი: ახალგაზრდა ვაჟი იყო, კომკავშარის
ფორმა ეცვა. გამოდის საშა დათიკო და
სიმონი)

მ ი შ ა: დათიკოს სალაში.

დათიკო: გაგიმარჯოს მიშა.

მ ი შ ა: ამხანაგო საშა, თქვენთან რომ იყო სიმონი
სამუშაოს შესახებ როგორ ქენი დაუშვით?

მ ი შ ა: რაეა, თქვენ იცნობთ ამ ვაჟს?

მ ი შ ა: ვიცნობ დიახ, ღარიბი კაცის შვილია და
ღარიბად ცხოვრობენ. მაგის და იყო გუ-
შინ რომ დაუშვით სამუშაოთ და მაგიც უნ-
და დაუშვათ შესაძლებლობის ფარგლებში.

ს ა შ ა: დათიკომაც მითხრა სიმონ ღარიბი კაცის
შვილიაო და დაუშვი დაიწყებს ხვალისა
მუშაობას. აა ვინც არის მასეთი ღარიბი
იმათ დაუშვებთ ყველას ქარხანაში სამუ-
შაოდ.

ს ი მ ო ნ; (მიხედავს მიშას), მიშა ვიწყებ ხვალისა
მუშაობას.

დათიკო: მიშა ექსტურსიაზე ვარ მოსული შეიძლება?

მ ი შ ა: მოზრდიანდით, ნახეთ შპულ მაშინა და ჩუ-
ლქის საქსოვი მაშინები, მატალკები და
სხვა (შედიან მიშა, და სიმონი, დათიკო
და საშაც) პაუზის შენდეგ გაისმის გუდო-
კის ხმა, გამოდინან მუშები: მიშა, დათიკო
სიმონი, საშა, და სარა.

მ ი შ ა: სიწყნარე ამხანაგებო; (გაჩუმდებიან ყვე-
ლანი) გაუმარჯოს ჩვენს ნაიიჯს სოც-მშე-
ნებლობისაკენ.

ხ ა შ ა : მუშებო ჩვენ გადავდგით ნაბიჯი და ჩვენი ინციატივით ლარებკომის ირგვლივ წარმოებებში მივიზიდოთ მშრომელი ებრაელობა (მარცხეივ მოსჩანს ეკრანზე მატალკების ტრიალი).

ხ ი მ ო ნ : ამხანაგებო, დებო და ძაებო, ჩვენ ჩამორჩენილ ნაციას მრავალ წლობით ტანჯულ დღეს, საბჭოთა—ხელისუფლების სინამდვილეში ნაწილი გადასული ვართ შრომის რელსებზე რაკაც ნათლად გვიმტკიცებს ლარებკომის ირგვლივ მყოფი წარმოებები და მათში მომუშავე ებრაელობა. და კიდევ ვიმედოვნებთ საბჭოთა მთავრობის ხელმძღვანელობით დარჩენილ ნაწილს გარდაქმნის კულტურის საშუალებით და მათსაც გამოიყვანს შრომის ასპარეზზე.

ხ ა რ ა : გვახსოვს ის დროც, რომ ხახმები, მკითხავეები, და მათი დამქაშები გვითრევდა ქაობში, რომლიდინაც ვამოსელა დღეს შეესძლებით ნაწილობრივ ებრაელებმაც. (შემოდის შალომა.)

შალომა : გამარჯობათ ამხანაგებო: (ყველანი ერთად გაგიმარჯოს შალომა.)

ხ ა რ ა : მამა შენ კარგათ ხარ და აქ მოხვედი ჩვენთან?

შალომა : დიახ კარგათ ვარ მომარჩინა წამლებმა, ექიმმა და მოველ აქ.

ხ ა რ ა : (იწყებს სიმღერას და ყვებიან ყველანი).

მრავალი წლოებით
ვიყავთ ტანჯული
მთლათ ეროვნებით
ჩვენ ებრაელნი

ცხრაას ჩვიდმეტში
ოქტომბრის თვეში
გრიგალმა ტეცხლმა
დაიგრიალა.

ვანთავისუფლდა
მშრომელ ჩაგრული
წითელი დროშა
ააფრიალა:

ნახეთ თქვენ ძმებო
წარსულნი დრონი
როგორ გვირღვევდენ
ცხოვრების ბუდეხ
და ოქტომბერმა
რომ მოაწია მთლად მოგვაცილა
მონობის უღელს

შ ი შ ა: ამანაგებო მამ გავუმაჯოს ჩვენს პირველ
ნაბიჯს სოც-მშენებლობისაკენ და ჩვენ ხე-
ლმძღვეანელ ორგანოებს

ს ა რ ა: მიტოს რელიგია, პირი გიგენტიურ მშენებ-
ლობისაკენ (ყველანი ერთხმად ტაშის ცე-
მით).

შ ა რ ა დ ა.

ავტორი დ. საფიაშვილი.

142/42-42-7

109

142/42-42-7

142/42-42-7